

[Frank Jensen]

Grunden til, at Socialdemokratiet i sin tid fremsatte beslutningsforslaget, var, at vi fandt ud af, at den tidligere undervisningsminister havde gennemført en bekendtgørelsesændring i sommer, som skulle træde i kraft pr. 1. januar 1993. Det, den nuværende undervisningsminister gør, er simpelt hen at føre en del af det tilbage til princippet om, at folk, der har en forsørgerforpligtelse, nu igen kan få SU i 3 år.

Så det var en frygtelig masse vrøvl, der blev sagt. Jeg håber hermed – i hvert fald af hensyn til de grønne hæfter – at få forklaret, at der faktisk ikke var tale om de påstande, som blev fremsat af Fremskridtspartiets ordfører.

Jette Pors (CD):

Sådan som forslaget er udformet, er det blevet delvis uaktuelt siden fremsættelsen, idet timetalskravet i SU-bekendtgørelsen aldrig blev hævet til de 28 timer, som er forudsat. Men derudover opfylder forslaget heller ikke sin hensigt, da det er konstrueret på en sådan måde, at man som enkeltfagskursist ikke kan nå at gennemføre en hel uddannelse med SU, selv om der er opnået dispensation efter den fremlagte model.

Undervisningsministeren foreslår nu for det første, at der i stedet for en dispensationsordning indføres en generel regel i SU-bekendtgørelsen, som lemper kravene til enkeltfagskursister, der har forsørgerpligt over for børn under 7 år, og uden hensyn til den studerendes egen alder. Det er en administrativ forenkling og en løsning, som vi foretrækker.

For det andet retter ministerens forslag en skævhed, som jeg allerede har nævnt, ved at bringe overensstemmelse mellem timetalskravet og det antal måneder, der skal til, for at kursisten kan nå at færdiggøre hele sit uddannelsesforløb med SU.

CD kan derfor tilslutte sig den ordning, ministeren har foreslået.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg takker ministeren for redegørelsen. Det Radikale Venstre er tilfreds med det regelsæt, som ministeren her har bebudet at ville indsætte i SU-bekendtgørelsen.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg må med beklagelse afvise dette beslutningsforslag med den begrundelse, at forud-

sætningerne har ændret sig, siden det blev fremsat første gang den 20. november 1992.

Men det er så med tilfredshed, jeg konstaterer, at undervisningsministeren forpligter sig til at fastlægge et særligt, generelt regelsæt, som tager hensyn til uddannelsessøgende med forsørgerpligt, som ønsker at læse enkeltfag på hf eller på folkeskoleniveau. Og det skal ministeren have tak for.

På denne baggrund og i denne situation skal jeg på Kristeligt Folkepartis vegne meddele, at vi kan tilslutte os ministerens ordning.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er langt fra et drilleforslag. Jeg er meget glad for, at hr. Frank Jensen heller ikke tog det på den måde.

Sagen er, at hr. Frank Jensen tog fat på et alvorligt problem; vi er jo fuldkommen enige med ham. Da vi så kunne forudse et regeringskifte, frygtede vi, at dette store eller måske lille – for nogle mennesker meget alvorlige – problem skulle gå i glemmebogen. Derfor ønskede vi at opretholde forslaget.

Ingen havde forventet, at der ville ske det, der skete, i den forstand, at ministeren så ville handle administrativt. Det, der kom lidt bag på mig, var, at ministeren ikke underrettede Uddannelsesudvalget om sine nye planer, så vi muligvis helt kunne have undgået denne første behandling. Men o.k., regeringen har ønsket at hemmeligholde sin plan indtil i dag, og så har vi altså en åben behandling. Det er da også en fordel, for så kan befolkningen følge med i, hvad der sker.

Disse planer, som ministeren nu har redegjort for, afviger lidt fra beslutningsforslaget, og nu må vi så se på dem i udvalget. Det er umuligt at tage stilling til dem på nogle få minutter. Men vi får selvfølgelig en redegørelse i Uddannelsesudvalget, så vi kan se, om det er tilfredsstillende. Det håber jeg at det er, og jeg håber, at sagen dermed kan finde en rimelig afslutning.

Jeg kan notere som en sidegevinst, at de gamle regeringspartier, Venstre og De Konservative, åbenbart har skiftet holdning. Det var dem, der gennemførte fadæsen, og nu forstår jeg, at de også er indstillet på at ordne dette problem. Det er da kun glædeligt.

Fremskridtspartiet har ikke skiftet holdning, forstod jeg på hr. Køpke Christensen. Jeg er